

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie udziału społeczeństwa obywatelskiego w kształtowaniu stosunków Unia Europejska-Rosja

(2005/C 294/07)

Dnia 1 lipca 2004 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny postanowił, działając na podstawie art. 29 swojego regulaminu wewnętrznego, wydać opinię w sprawie udziału społeczeństwa obywatelskiego w kształtowaniu stosunków Unia Europejska-Rosja.

Sekcja ds. Stosunków Zewnętrznych, której powierzono przygotowanie prac Komitetu na ten temat, przyjęła swoją opinię w dniu 20 maja 2005 r. Sprawozdawcą był **Filip HAMRO-DROTZ**.

Na 419. sesji plenarnej (posiedzenie z dn. 13 lipca 2005 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 109 do 2, przy 6 głosach wstrzymujących się, przyjął niniejszą opinię:

1. Powody przemawiające za wydaniem niniejszej opinii

1.1 Federacja Rosyjska, która odgrywa istotną rolę międzynarodową, jest strategicznym partnerem Unii Europejskiej. W kontekście rozszerzenia Unii Europejskiej znaczenie współpracy sąsiedzkiej pomiędzy Unią a Rosją wzrosło jeszcze bardziej. Budowanie możliwie jak najlepszych stosunków między UE a Rosją w ramach rozwijania wspólnych europejskich wartości demokratycznych i poszanowania praw człowieka i obywatela ma podstawowe znaczenie dla obu stron.

1.2 Rozwój społeczny i poprawa warunków życia, budowanie rządów prawa oraz tworzenie bardziej przewidywalnego klimatu i warunków dla funkcjonowania przedsiębiorstw, a także budowanie gospodarki rynkowej wymaga w Rosji podejmowania zdecydowanych działań. Jakkolwiek przywódcy Federacji Rosyjskiej formalnie deklarują poparcie dla tych celów to praktyka życia codziennego, jak i stan ich realizacji, dalekie są od oczekiwań zarówno społeczeństwa rosyjskiego, jak i międzynarodowego. Postawa obecnych przywódców Rosji wobec podmiotów ekonomicznych, mediów itp. nie potwierdza, według EKES-u, deklaracji zasad głoszonej przez władze odnośnie do wspierania demokracji i umacniania społeczeństwa obywatelskiego. Faktyczny kierunek rozwoju sytuacji w Rosji budzi zaniepokojenie nie tylko wśród jej obywateli. Rosja systematycznie dokonuje odwrotu od deklarowanej demokracji, rząd kontroluje media, armia rosyjska — wbrew zobowiązaniom międzynarodowym — stacjonuje w Mołdawii i Gruzji, system sądowniczy służy polityce. Praktycznie więc budowanie zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego w takich warunkach jest niezmiernie trudne.

1.3 Pogłębiająca się integracja Unii Europejskiej — rynek wewnętrzny, wspólna waluta i zwiększająca się współpraca w ramach coraz większej liczby obszarów polityki — jest zasadniczym celem o historycznym znaczeniu, który wytyczyły sobie wszystkie Państwa Członkowskie, bez względu na ostatnie komplikacje dotyczące tego procesu. Jednakże wewnętrzna integracja UE nie może prowadzić do oddalenia się Unii Europejskiej od Rosji i reszty Europy rozwijającej się w innym kierunku, jako że mogłoby to skutkować podziałem Europy.

1.4 Deklaracja Roberta Schumana z 9 maja 1950 r. w sprawie budowania zjednoczonej Europy czerpie z idei, iż integracja europejska musi być oparta na pragnieniu wspólnego działania na tych samych zasadach, aby osiągnąć postawione sobie cele, na podzielanych wspólnie wartościach oraz na procesie pojednania, a także na wizji wspólnej przyszłości.

Robert Schuman stwierdził też, iż nie da się zbudować Europy od razu, a raczej poprzez praktyczne osiągnięcia, przede wszystkim zaś poprzez stworzenie prawdziwej solidarności. Przekaz deklaracji Schumana można także odnieść do stosunków Unia Europejska-Rosja i do wysiłków na rzecz pogłębienia ich współpracy.

2. Wkład społeczeństwa obywatelskiego w stosunki Unia Europejska-Rosja

2.1 Zacieśnianie stosunków Unia Europejska — Rosja wymaga również silnego wsparcia ze strony unijnego zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego. Wysiłki podejmowane przez społeczeństwo obywatelskie Unii mają na celu poprawę współpracy pomiędzy UE a Rosją, a także pomoc w budowaniu struktur społeczeństwa obywatelskiego oraz demokracji w Rosji.

2.2 Doświadczenie nowych Państw Członkowskich, które w okresie dziesięciu lat z powodzeniem zakończyły proces transformacji postkomunistycznej, są istotne i mogą stanowić wartość dodaną współpracy Unia Europejska-Rosja. Zwłaszcza aktorzy społeczeństwa obywatelskiego w tych krajach (organizacje typu NGO) mogą odegrać znaczącą rolę w odniesieniu do demokratyzacji i ochrony praw człowieka oraz praw obywatelskich w Rosji.

2.3 Europejski Związek Konfederacji Przemysłu i Pracodawców (UNICE) już od lat przedstawia propozycje i opinie na temat rozwoju stosunków gospodarczych, a unijni i rosyjscy przedsiębiorcy regularnie omawiają te kwestie w ramach tzw. Okrągłego Stołu Przemysłowców Unii Europejskiej i Rosji i przedstawiają je na szczytach Unia Europejska-Rosja. Swoje stanowiska przy okazji szczytów przedstawia również Europejska Konfederacja Związków Zawodowych (ETUC), która w 2004 roku wystosowała wraz z Rosyjską Konfederacją Związków Zawodowych (FNPR) wspólny list adresowany do Przewodniczącego Komisji Europejskiej oraz Prezydenta Federacji Rosyjskiej, w którym organizacje te zaproponowały, by konfederacje związków zawodowych UE oraz Rosji spełniały podobną rolę, jak w przypadku Okrągłego Stołu Przemysłowców Unii Europejskiej i Rosji. Inni aktorzy społeczeństwa obywatelskiego rozwinęli z własnej inicjatywy sposoby wypowiedzenia się na temat rozwoju stosunków Unia-Rosja w swoich określonych sektorach. Społeczeństwo w Rosji nadal jest słabo zorganizowane, rozwój organizacji pozarządowych jest powolny, a ich rola niewielka.

2.4 Ze swej strony EKES przedstawił w ostatnich latach wiele opinii na temat stosunków Unia Europejska-Rosja, w których zajął się również funkcjonowaniem rosyjskiego społeczeństwa obywatelskiego. Podstawowe opinie EKES na ten temat wyszczególniono w przypisie nr 1. Przedstawione tam zalecenia i ustalenia zostały uwzględnione w niniejszej opinii, jednakże bez zamieszczania konkretnych odnośników⁽¹⁾. Działalność ta doprowadziła Komitet do ustanowienia bezpośrednich kontaktów z wieloma głównymi aktorami rosyjskiego społeczeństwa obywatelskiego.

3. Zalecenia

3.1 UE powinna przyjąć i prowadzić bardziej zintegrowaną i pragmatyczną politykę wobec Rosji

3.1.1 Konsekwentny rozwój współpracy pomiędzy Unią Europejską a Rosją był dotychczas utrudniony ze względu na fakt, że poszczególne Państwa Członkowskie promują swoje własne interesy w drodze dwustronnej współpracy z Rosją, nawet w sprawach, których zarządzanie zostało powierzone Unii Europejskiej. W dziedzinach nie leżących w gestii UE z pewnością nie powinno się podejmować żadnych działań, które mogłyby ograniczyć rozwój konstruktywnych i otwartych stosunków dwustronnych pomiędzy poszczególnymi Państwami Członkowskimi a Rosją. Wręcz przeciwnie, istnieje ogromna potrzeba kształtowania tego rodzaju kontaktów dwustronnych na płaszczyźnie regionalnej i sektorowej i każde państwo UE musi ponosić za nie odpowiedzialność.

3.1.2 Warunkiem uzyskania pozytywnych rezultatów współpracy pomiędzy UE a Rosją jest zajęcie przez społeczeństwa obywatelskie UE bardziej zdecydowanej postawy w dziedzinie wzajemnej wymiany praktyk samoorganizacji i pomocy w odtworzeniu sieci solidarności w rosyjskim społeczeństwie obywatelskim. Unia Europejska może udzielić rosyjskiemu społeczeństwu obywatelskiemu, a więc Rosji, tego, co stanowi jej bogactwo, to znaczy swojej różnorodności, wielości form organizacji społecznej, różnych form rozpowszechniania praktyk demokratycznych, społecznych i kulturowych, które są konsekwencją tej różnorodności i tej wielości. Wszystkie Państwa Członkowskie muszą działać na rzecz wspierania wspólnych celów. Zadanie to zyskało jeszcze na znaczeniu w wyniku rozszerzenia. Jest równie oczywiste, że przyjęcie otwartego i bezpośredniego podejścia stanowi najlepszy sposób na osiągnięcie wyników w rozwoju współpracy pomiędzy Unią Europejską a Rosją. UE powinna także rozwinąć techniczne wsparcie w celu udzielenia pomocy Rosji na drodze przekształcania się w stabilne, demokratyczne i zamożne państwo. Struktura istniejących programów wsparcia technicznego powinna zostać poddana powtórnej ocenie. Postępy najlepiej osiąga się robiąc małe, ale zdecydowane kroki naprzód.

(¹) Stosunki pomiędzy Unią Europejską a Rosją, Ukrainą i Białorusią (1995 r.); TACIS – Pomoc techniczna dla Wspólnoty Niepodległych Państw i Mongolii (1998 r.); Stosunki pomiędzy Unią Europejską a krajami graniczącymi z morzem Bałtyckim (1998 r.); „Wymiar północny” i stosunki z Rosją (1999 r.); „Wymiar północny”: Plan działania na rzecz „Wymiaru północnego” w polityce zewnętrznej i transgranicznej Unii Europejskiej 2000-2003 (2001 r.); Partnerstwo strategiczne Unia Europejska-Rosja: Jakie zostaną podjęte dalsze kroki? (2002 r.); Rozszerzona Europa–sąsiedztwo: nowe ramy stosunków z naszymi wschodnimi i południowymi sąsiadami (2003 r.).

3.2 Wdrożenie map działania powinno stymulować opracowanie dynamicznego porozumienia pomiędzy UE a Rosją

3.2.1 Unia Europejska i Rosja rozszerzają zakres i wzmacniają swoje stosunki w oparciu o mapy działania (ang. *road maps*) dotyczące czterech wspólnych przestrzeni (ang. *Common Spaces*): gospodarki; wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; bezpieczeństwa zewnętrznego; badań naukowych, edukacji i kultury. Mapy te wskazują na około 400 środków, które podjąć należy w nadchodzących latach. EKES uważa, że jest to bardzo dobre podejście oraz podkreśla, iż UE musi zwiększać wysiłki w celu stworzenia otwartych i zakrojonych na szeroką skalę stosunków z Rosją o charakterze politycznym, gospodarczym i społecznym.

3.2.2 Kilka z aspektów związanych z mapami działania odnosi się do społeczeństwa obywatelskiego, na przykład potraktowane priorytetowo sektory dialogu nadzorującego oraz gospodarczego; ułatwianie konkurencji, inwestycji oraz handlu; współpraca międzyregionalna oraz transgraniczna; środowisko naturalne; wspieranie związków międzyludzkich; przepływ osób; młodzież; współpraca w zakresie ochrony cywilnej; badania i edukacja, a także stopniowa integracja sieci transportowych.

3.2.3 EKES wzywa Unię oraz Rosję do niezwłocznego przyjęcia map działania. Ich zawartość powinna być wciąż aktualizowana, aby były jak najbardziej praktyczne. Wdrażanie powinno być poddawane rocznym przeglądom przeprowadzonym przez obie strony. Zarówno Unia, jak i Rosja, powinny desygnować ciała odpowiedzialne za realizację map. EKES ze swej strony jest gotów, w ramach kontynuacji niniejszej opinii, aktywnie przyczynić się do tego procesu w dziedzinach odnoszących się do społeczeństwa obywatelskiego. Komitet zamierza przedstawić propozycje dotyczące zawartości oraz realizacji map działania oraz zwiększyć bezpośrednie kontakty z głównymi aktorami rosyjskiego społeczeństwa obywatelskiego (zob. punkty 3.4.3 i 3.5.5).

3.2.4 W roku 2007 zakończy się, jeśli zażyczy sobie tego jedna ze stron, wstępny, dziesięcioletni okres obowiązywania Umowy o partnerstwie i współpracy pomiędzy UE a Rosją, zawartej w połowie lat 90-tych. Mapy działania dotyczące czterech wspólnych przestrzeni powinny służyć jako podstawa nowego porozumienia pomiędzy UE a Rosją, dostosowanego do wymogów współczesności i opartego na partnerstwie strategicznym. Powinno się zachęcać Rosję do usuwania stałych przeszkód dla handlu towarami i usługami oraz do gwarantowania funkcjonalnych ram nadzorujących dla inwestycji, tak aby Unia i Rosja mogły zacząć przygotowywanie porozumienia o wolnym handlu, opartego na statusie Rosji jako gospodarki rynkowej oraz jej członkostwu w WTO.

3.2.5 Unia oraz Rosja powinny również podejmować wspólne działania celem reorganizacji współpracy regionalnej; „Wymiaru północnego” (obejmującego współpracę w obszarze Morza Bałtyckiego i Arktyki) oraz współpracy w regionie Morza Czarnego, zgodnie z podobnymi założeniami. EKES z zadowoleniem zauważa, iż kwestia ta została należycie wzięta pod uwagę w mapach działania. Komitet także zachęca do podjęcia dalszych kroków w celu rozwoju współpracy regionalnej jako fragmentu stosunków Unia-Rosja.

3.3 Rola społeczeństwa obywatelskiego musi zostać wzmocniona w kontekście map działania dla współpracy UE-Rosja

3.3.1 Zacieśnianie stosunków Unia Europejska-Rosja w sposób trwały będzie ograniczone, o ile w swoich działaniach strony nie będą kierować się wspólnymi wartościami. Należy tutaj wymienić osobistą odpowiedzialność, poszanowanie praworządności, jednostki i własności, prawa człowieka (m.in. wolność mediów, wolne wybory, pluralizm polityczny, równość szans oraz prawa mniejszości), przejrzystość, integralność, godność ludzką, równość i wolność słowa, prawo do zrzeszania i podstawowe prawa pracownicze, dobre stosunki pomiędzy pracodawcami i pracownikami oraz właściwą ochronę socjalną. Bez trwałego wdrożenia ich w zasady rosyjskiego życia społeczno-gospodarczego i politycznego nie powstanie platforma współpracy i porozumienia.

3.3.2 EKES uważa za właściwe ogólne cele map działania. Z zadowoleniem zauważa, iż znaczenie wspólnych wartości zostało podkreślone jako fundamentalna podstawa w trzech mapach działania (wolności, bezpieczeństwa wewnętrznego i wymiaru sprawiedliwości; bezpieczeństwa zewnętrznego; oraz badań naukowych i edukacji, włączając w to aspekty kulturalne).

3.3.3 Pogłębianie współpracy pomiędzy UE a Rosją zależeć będzie od rozwoju wypadków w tych obszarach w Rosji. EKES zaleca, aby podkreślić tę kwestię w ramach realizacji map działania. Jest głęboko przekonany, iż mapom tym powinny towarzyszyć konkretniejsze działania służące osiągnięciu wspólnych wartości, które są niezbędne dla rozwoju funkcjonalnego społeczeństwa obywatelskiego.

3.3.4 Bardzo ważne jest rozwinięcie w Rosji takiego klimatu, w którym partnerzy społeczni oraz inni aktorzy zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego mogliby działać niezależnie, jak również pewnie uczestniczyć w pracach nad decyzjami społecznymi i gospodarczymi mającymi na nie wpływ. Wymaga to otwartego dialogu oraz współpracy na zasadzie sieci, do czego niezbędne są niezależne media. Konieczne jest tu także stosowanie w praktyce kluczowych umów międzynarodowych, takich jak fundamentalne standardy prasy MOP.

3.3.5 Zasadniczym warunkiem wstępnym dla funkcjonowania społeczeństwa obywatelskiego jest wysoki stopień reprezentatywności, niezależność i potencjał umożliwiający rosyjskim aktorom gospodarczym i społecznym uczestniczenie w konstruktywnym i przejrzystym fachowym dialogu z władzami i innymi aktorami w społeczeństwie.

3.3.6 EKES z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie wiosną 2005 roku konsultacji pomiędzy Unią Europejską a Rosją w ramach drugiej wspólnej przestrzeni, obejmującej problematykę praw człowieka i pokrewnych praw podstawowych, jak na przykład prawa mniejszości. W ramach tych konsultacji należy zająć się kwestiami rozwiązywania spraw związanych z samostanowieniem narodów oraz społeczności lokalnych, unikając użycia metod mogących prowadzić do konfliktów (Czeczenia), które zagrażają mieszkańcom Rosji, a także stanowią groźbę dla obywateli Unii.

3.3.7 Przez lata, Unia demonstrowała zdolność przynoszenia istotnych zmian w krajach trzecich poprzez dialog, co powinno stanowić cel w ramach dialogu z Rosją. Rada Europy oraz

OBWE odgrywają oczywiście kluczową rolę w tych dziedzinach. EKES zauważa z satysfakcją, iż Unia i Rosja zgodziły się w mapach działania na wzmocnienie współpracy w ramach tych forów.

3.3.8 Dla rozwoju stosunków UE-Rosja potrzebne jest wystarczające wsparcie finansowe. Powinno się częściej korzystać ze środków takich jak TACIS, aby rozwinąć społeczeństwo obywatelskie, system edukacji oraz niezależne media. Aspekt ten należy także uwzględnić w ramach europejskiego instrumentu na rzecz sąsiedztwa i partnerstwa (ENPI). EKES zaleca, aby Komisja Europejska wyszła z propozycją co do sposobów zwiększenia korzyści przez rosyjskie społeczeństwo obywatelskie dzięki odpowiednim instrumentom.

3.4 Aktorzy społeczeństwa obywatelskiego powinni odgrywać adekwatną rolę w realizacji map działania dla współpracy UE-Rosja

3.4.1 Unia Europejska zwracała uwagę na fakt, iż celem kształtowania stosunków między Unią a Rosją jest znalezienie rozwiązań i sposobów dalszego postępowania, które byłyby trwałe pod względem jakościowym. Wymaga to uwzględnienia stanowisk różnych przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i dlatego tak ważny jest rozwój takiego społeczeństwa w Rosji.

3.4.2 EKES zaleca zwiększenie roli wiarygodnych aktorów społeczeństwa obywatelskiego uczestniczących w mechanizmach współpracy między UE a Rosją poprzez powołanie komitetu konsultacyjnego w trybie art. 93 Umowy o partnerstwie i współpracy. Pozwoliłoby to na wyciągnięcie maksimum korzyści wynikających z ich wiedzy, w ramach współpracy pomiędzy Unią a Rosją. UE ma już pozytywne doświadczenia w zakresie podobnych mechanizmów w ramach swoich stosunków z krajami basenu Morza Śródziemnego, Indiami, Ameryką Łacińską i krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku. EKES sądzi, iż także i w Rosji są liczni aktorzy posiadający konieczny potencjał do wywierania wpływu w tym zakresie.

3.4.3 EKES ma zamiar odgrywać znaczącą rolę w procesie znalezienia właściwej drogi dla zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego we współpracę Unia-Rosja. Zamiar EKES-u dotyczący wzmocnienia kontaktów z głównymi aktorami rosyjskiego społeczeństwa obywatelskiego, wspomniany w punktach 3.2.3 i 3.5.5, powinien zostać rozszerzony w dającej się przewidzieć przyszłości na forum doradcze w kontekście formalnej współpracy Unia-Rosja.

3.5 Współpraca pomiędzy społeczeństwami obywatelskimi w UE i Rosji powinna być dalej wzmacniana

3.5.1 Na przestrzeni lat niektóre grupy interesów, w tym związki zawodowe, konsumenci, pracodawcy oraz inne grupy społeczeństwa obywatelskiego, ustanowiły kontakty ze swoimi odpowiednikami w Rosji. Dzieje się tak zarówno na poziomie Unii, jak i stosunków dwustronnych. Również rosyjskie organizacje uczestniczą często w międzynarodowej współpracy we właściwych sobie obszarach działania. Celem jest promocja bezpośrednich kontaktów, tworzenia sieci, interakcji oraz wymiany doświadczeń i wiedzy pomiędzy zwykłymi obywatelami. Głównym celem współpracy społeczeństwa obywatelskiego powinno być rozszerzenie stosunków opartych na zaufaniu między Unią a Rosją.

3.5.2 Niemniej jednak należy nadal dywersyfikować i rozwijać te stosunki, jako że wiele rosyjskich organizacji nie utrzymuje odpowiednich kontaktów pomiędzy sobą oraz z podobnymi organizacjami w innych krajach. EKES zachęca wszystkich aktorów w zorganizowanym społeczeństwie obywatelskim do dalszego wzmocnienia oraz poszerzenia współpracy z ich rosyjskimi odpowiednikami we własnych dziedzinach zainteresowania. Unia ze swojej strony powinna zainicjować działania ułatwiające tę współpracę.

3.5.3 Państwa Członkowskie powinny zwiększyć wysiłki w celu zaangażowania organizacji społeczeństwa obywatelskiego w tworzenie wspólnych projektów, w promocję programów edukacyjnych oraz programów wymiany w tych ramach, a także w inicjowanie wspólnych projektów gospodarczych. Rządy Państw Członkowskich Unii powinny także dostarczać więcej powszechnej informacji o istnieniu takich projektów oraz przeszkolić sektor społeczeństwa obywatelskiego tak, aby mógł on je przygotowywać.

3.5.4 Istotną sprawą jest znalezienie sposobów nawiązywania kontaktów ze wszystkimi częściami Rosji, w tym z Obwodem Kaliningradzkim. W tym względzie trafne są propozycje Komitetu Regionów⁽¹⁾ dotyczące rozwoju współpracy regionalnej pomiędzy UE a Rosją. EKES podpisuje się pod tymi propozycjami i zaleca, by Stała Rada Partnerstwa położyła w swym programie większy nacisk na to zagadnienie.

3.5.5 EKES będzie wykorzystywał swoją pozycję, promując rozwój kontaktów pomiędzy zorganizowanymi społeczeństwami obywatelskimi Unii Europejskiej i Rosji. Pierwszym krokiem w tym kierunku byłoby ustanowienie regularnych kontaktów, wspólnych warsztatów, itp., z udziałem partnerów rosyjskich, poświęconych konkretnym zagadnieniom (np. reformy gospodarcze a zatrudnienie, reformy sektora opieki społecznej, rozwój dialogu społecznego w Rosji, zaangażowanie aktorów społeczeństwa obywatelskiego we współpracę Unia-Rosja). Celem tych spotkań byłoby doprowadzenie do regularnej i intensywniejszej współpracy pomiędzy obiema stronami. Powinno to z czasem doprowadzić do powstania forum doradczego, stanowiącego podstawę mechanizmu współpracy Unia-Rosja (zob. także punkty 3.2.3, 3.4.2 i 3.4.3).

3.6 *Współpraca pomiędzy Rosją a jej sąsiadami oraz między aktorami społeczeństwa obywatelskiego w tych krajach powinna być wzmocniana*

3.6.1 Dla relacji pomiędzy Rosją a sąsiednimi krajami Europy Wschodniej — na przykład między Rosją a Ukrainą jak

również Mołdawią i Białorusią — ważne jest, by ulegały one pogłębianiu, w miarę zacieśniania stosunków pomiędzy Unią a jej wschodnioeuropejskimi sąsiadami. Bliższe stosunki oraz intensywniejsza interakcja są potrzebne, jeśli chodzi o kwestie polityczne, gospodarcze oraz społeczne, w celu ulepszenia europejskiej współpracy. EKES proponuje, aby UE wspierała taki rozwój stosunków w ramach polityki sąsiedztwa i partnerstwa.

3.6.2 EKES zaleca, iż należy także wspierać w tym kontekście transgraniczne kontakty między aktorami społeczeństwa obywatelskiego w tych krajach. Ze swej strony, EKES podjął już środki zmierzające do rozwoju dialogu i planuje składać Komisji regularne sprawozdania na ten temat.

3.7 *Mobilność transgraniczna pomiędzy Unią Europejską a Rosją powinna być wspierana*

3.7.1 Dobre połączenia transportowe oraz łatwość podróżowania mają kluczowe znaczenie dla promowania mobilności transgranicznej. EKES popiera wysiłki na rzecz rozwinięcia i integracji sieci transportowych, które wymagają nakładów inwestycyjnych na poprawę infrastruktury i logistyki zarówno w Unii Europejskiej, jak i w Rosji. Główne międzynarodowe ciała finansowe, przede wszystkim EBI oraz EBRR, powinny zostać bardziej zaangażowane w tę działalność.

3.7.2 EKES z zadowoleniem obserwuje, iż cel ułatwiania kontaktów międzyludzkich oraz podróżowania pomiędzy Unią a Rosją — m.in. poprzez integrację sieci transportowych, legalne przekraczanie granic oraz ułatwienia wizowe, a także zasadę readmisji, został podkreślony w mapach działania. Porozumienia graniczne budują podstawy dla odbywającej się bez przeszkód mobilności transgranicznej.

3.7.3 Aktualne procedury wizowe są powolne i kosztowne oraz stanowią pewnego rodzaju utrudnienie, o ile nawet nie przeszkodę, dla turystyki oraz utrzymania wzajemnych kontaktów ponad granicami pomiędzy aktorami społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności ludźmi młodymi i studentami. Dlatego też należy uprościć procedury składania wniosków o wize i pozwolenia o pracę, co sprzyjałoby zwiększeniu mobilności transgranicznej i wzmocnieniu wzajemnych stosunków. Z tego względu istotne jest, aby toczące się obecnie negocjacje pomiędzy UE a Rosją w sprawie uproszczenia procedur wizowych jak najszybciej przyniosły rezultaty zadowalające dla obu stron.

Bruksela, 13 lipca 2005 r.

Przewodnicząca

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Anne-Marie SIGMUND

⁽¹⁾ CdR 105/2004

ZAŁĄCZNIK

do opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

A. Następująca poprawka została odrzucona na sesji plenarnej, lecz oddano na nią co najmniej jedną czwartą głosów:

Punkt 1.3

Skreślić

Uzasadnienie

W punkcie 1.1 opinia stwierdza, że Federacja Rosyjska jest strategicznym partnerem Unii Europejskiej i jest to stwierdzenie konsumujące treść punktu 1.3.

Głosy

Za: 33

Przeciw: 64

Wstrzymujące się: 8
